

det er vedrørende Kreditforeningen af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme. Det har paa forskellig Maade vist sig at være heldigt og rimeligt, at der skete en Ændring i de strenge Krav, som den tidligere Lov stiller til denne Kreditforening, og det foreslaas derfor her, at af den „aarlige Ydelse, beregnet af Laanenes oprindelige Beløb og 2 pCt. større end Renteprocenten, kan efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse indtil 1 pCt. anvendes til Afdrag og Afskrivning paa Medlemmernes Gæld“. Idet jeg i øvrigt henviser til de ret udførlige Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, skal jeg ogsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Herefter giver jeg Ordet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg skal have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om en ændret Affattelse af § 24 i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904. Den nævnte Paragraf, der foreslaas ændret eller rettere udvidet, bestemmer, at en Kunstner har „udelukkende Ret til at foretage eller lade foretage, til Offentliggørelse eller Salg, Gengivelser af sit originale Kunstværk eller Dele af dette. Dette gælder, hvad enten Gengivelsen forudsætter en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed eller sker ad rent mekanisk eller kemisk Vej“. Den tidligere Lov af 31. Marts 1864 om Eftergørelse af Kunstværker bestemte, at kunstneriske Arbejders Benyttelse af Haandværkere eller Fabrikanter som Forbilleder ved Forarbejdelse af Brugsgenstande var tilladelig, dog saaledes, at saavel Kunstneren som den Haandværker eller Fabrikant, hvem han maatte have overdraget et Kunstarbejde til slig Anvendelse, kunde forbeholde sig Eneret til denne i et Tidsrum af 10 Aar. Denne Bestemmelse bortfaldt ved Loven af 19. December 1902, og Meningen dermed var den, at Kunstværket skulde være beskyttet ogsaa mod kunstindustriell Kopiering, saalænge Kunstnerretten overhovedet varede. Dette udtryktes nærmere og fastsloges i Motiverne til den nævnte Lov, da Lovforslaget første Gang fremsattes i Samlingen 1894—95. Imidlertid er denne Opfattelse ikke bleven opretholdt ved en Højesteretsdom, der er afsagt i Juni d. A. En sachsisk Porcelænsfabrik, „Kalk“,

havde her i Landet indført og udbudt til Salg Kopier af nogle i den kgl. danske Porcelænsfabrik efter Professor Arnold Krogs originale Modeller fremstillede Porcelængenstande. Fabrikken anlagde Sag — der særlig angik en Kaffekande — mod den sachsiske Fabrik, og en Erklæring fra Kunstakademiet gik ud paa, at de paagældende Genstande maatte betragtes som Kunstværker, der derfor faldt ind under Loven om Beskyttelse for Kunstnerretten. Men Højesteret udtalte, at den paagældende Kande, hvis væsentlige Øjemed er at tjene til praktisk Brug, ikke fandtes at kunne betegnes „som et Kunstværk i den Betydning, hvori dette Udtryk maa antages brugt i Lov af 19. December 1902 § 24“. Som det vil ses, gaar Højesteret altsaa ud fra, at „Kunstværk“ i Loven maa forstaaes i en snævrere Betydning end den ved Lovens Givelse tilsigtede, og da Bestemmelserne i Loven af 1864, hvorefter der kunde forbeholdes Eneret i 10 Aar for kunstneriske Forbilleder til Brugsgenstande, er ophævet netop som Følge af den ny Lovs Bestemmelser om Kunstværker, opstaar der her ved et Hul, gennem hvilket Eftergørelser af dansk Kunstindustri kunne blive udbudte her i Landet, uden at vedkommende Kunstner eller den Fabrikant, til hvem Kunstneren har afhændet Kunstværket, kan gøre Indsigelse derimod. Det vil derfor være ønskeligt, at der snarest kunde gives den nævnte § 24 en Affattelse, der bringer dens Ord i Overensstemmelse med det, der har været Meningen med den fra dens første Fremsættelse i 1894, og en Affattelse, som er i Overensstemmelse med fremmede Landes Love, der gennemgaaende beskytte Kunstværker, anvendte i industrielt Øjemed. Det er herpaa, dette lille Lovforslag gaar ud, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de saaledes fremlagte Lovforslag ville blive omdelte.

Jeg giver dernæst udenfor Dagsordenen Ordet til det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) som Ordfører for Udvalget for Valgbrevs Prøvelse.

H. N. Hansen: Udvalget har gjort sig bekendt med det foreliggende allerhøjeste Reskript af 5. d. M., hvorved Kongen har udnævnt Niels Rasmussen Sørensen, Gaardejer af Egaa, til livsvarigt Medlem af Landstinget. Udvalget har intet i denne Anledning fundet at bemærke og